

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bielecki

w sprawie z powództwa K. J.

przeciwko K. [...] S.A. z siedzibą w P.

o odszkodowanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 25 maja 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L.

z dnia 27 maja 2021 r., sygn. akt V Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w L. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 27 maja 2021 r., V Pa [...], oddalił apelację pozwanego K. [...] S.A. z siedzibą w P. od wyroku Sądu Rejonowego w L. z 11 lutego 2021 r., IV P [...], zasądzającego na rzecz powoda K. J. kwotę 22.369,50 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę.

Pozwany zaskarżył powyższy wyrok w całości skargą kasacyjną. Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. wskazując, że jest ona oczywiście uzasadniona. W jego ocenie Sąd drugiej instancji nie ustosunkował się do większości twierdzeń wskazanych w apelacji i ograniczył się jedynie do podzielenia ustaleń „Sądu Okręgowego”, zaś argumenty

zawarte w środku odwoławczym w większości nie zostały przez Sąd w ogóle rozpatrzone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie zasługiwała na przyjęcie do merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga jest oczywiście uzasadniona (pkt 4).

Skarżący jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), którego jednak nie sformułował. Uzasadniając wniosek skupił się natomiast jedynie na oczywistej zasadności skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Jednakże tego wniosku również prawidłowo nie uzasadnił. Przy powołaniu się w skardze kasacyjnej na przesłankę przedsądu jaką jest jej oczywista zasadność należy w motywach wniosku zawrzeć wywód prawny wyjaśniający, w czym wyraża się owa oczywistość i przedstawić argumenty na poparcie tego twierdzenia (postanowienia Sądu Najwyższego z 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, LEX nr 198531; z 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, LEX nr 421035; z 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, LEX nr 448289; z 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, LEX nr 448205; z 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, LEX nr 465859 i z 5 września 2008 r., I CZ 64/08). O ile dla uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia (postanowienia Sądu Najwyższego z 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274; z 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, LEX nr

375616; z 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, LEX nr 453107; z 9 maja 2008 r., II PK 11/08, LEX nr 490364; z 21 maja 2008 r., I UK 11/08, LEX nr 491538 i z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, LEX nr 494134). W judykaturze podkreśla się, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 nr 13, poz. 230; z 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, LEX nr 442743; z 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08, LEX nr 469185 i z 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, LEX nr 494133).

Powołane przez skarżącego okoliczności nie uzasadniały przyjęcia skargi do rozpoznania w oparciu o zarzut rzekomego oczywistego uzasadnienia proceduralnych podstaw kasacyjnego zaskarżenia (art. 398³ § 1 pkt 2) i to bez nawiązania do zarzutu naruszenia przepisów prawa materialnego, które były podstawą negatywnego dla skarżącego wyrokowania. Wprawdzie podstawą skargi kasacyjnej może być naruszenie przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tyle że w wyłączeniu zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub sądowej oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.). Wyłączenie to pozbawia skarżącego możliwości zakwestionowania prawidłowości dokonanych przez Sądy *meriti* ustaleń przez zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. odnoszący się do sfery oceny i wnioskowania (por. wyrok Sądu Najwyższego z 13 stycznia 2010 r., II CSK 372/09, LEX nr 577688). W przedmiotowej sprawie zarówno zarzuty, jak i uzasadnienie skargi kasacyjnej w istocie rzeczy sprowadzały się do niedopuszczalnej i ewidentnie chybionej polemiki z poczynionymi ustaleniami faktycznymi. W przedmiotowej sprawie Sąd drugiej instancji nie miał nawet obowiązku powielania przejętych za własne ustaleń pierwszoinstancyjnych, które wszakże dodatkowo uzupełnił, przekonująco potwierdził i uznał za niepodważalne.

Wobec niewykazania przez skarżącego istnienia powołanych przesłanek przedsądu, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

a.S.

